

[Dahlggaard.]

bes der ikke noget i forhold til den virkelige ændring af boligsikringen og dens principper, som vi håber at komme igennem med næste år. Det er godt, for vi tror, at vi havde gjort det sværere for os at få en virkelig radikal omlægning af boligsikringsordningen igennem, hvis vi nu havde besluttet ændringer, som det havde taget flere år senere at afvikle. Det ville være dumdrigt, hvis vi nu i juni indførte nye begreber og nye tærskler på boligsikringsområdet, som vi måske måtte ændre i oktober-november, fordi resultatet af samordningsbestræbelserne er blevet, at vi har fået nye briller at se på tingene med. Noget sådant var jo indeholdt i den oprindelige udgave af lovforslag nr. 191, som vi drøftede her i tinget den 1. marts.

Det, der er blevet tilbage i det ribbede forslag, som vi behandler, er to konsekvensændringer, der er fremkaldt af anden lovgivning med den 1. juli som en nødvendig skæringsdag. Og så er der tale om en ny regel med henblik på indtægtsreguleringerne nu pr. 1. oktober 1973, en regel, som kunne have været undværet, hvis boligministeren ville have brugt bemyndigelsen i den gældende boligsikringslovs § 7, stk. 1, og selv have fastsat en rimelig reguleringsprocent.

Det vil ministeren imidlertid ikke. Han vil have os andre til at kautionere for rimeligheden, og det vil vi ikke være med til under de givne forhold. Derfor er resultatet af det radikale venstres overvejelser med hensyn til lovforslaget om den lille boligsikringslov blevet, at vi undlader at stemme om de stillede ændringsforslag, ligesom vi ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse ved tredje behandling.

Det radikale venstre er modstander af den boligpolitik, som de foreliggende lovforslag, særlig lovforslagene nr. 212 og nr. 231, er led i. Hvis disse lovforslag falder, må vi gå ud fra, at hele boligpolitikken vil blive taget op til fornyet behandling, og derfor agter det radikale venstre ved lovforslagenes tredje behandling at stemme imod dem.

Hvad angår de stillede ændringsforslag her til anden behandling, agter vi at undlade at stemme, således som det er kutyme, når det drejer sig om ændringsforslag til lovforslag, hvis vedtagelse man ikke vil medvirke til.

Henning Philipson: Hvad angår lovforslag nr. 231 om ændring af ligningsloven, skal jeg sige, at det vil min partifælle hr. Ømann tage sig af.

Må jeg dernæst sige, at på baggrund af ikke mindst tv-a-udsendelsen i aftes om denne boligløsning finder jeg anledning til at gøre et par bemærkninger, idet jeg har den opfattelse, at de tal, der i går blev angivet i tv-a, måske på grund af en misforståelse, i hvert fald ikke er i overensstemmelse med det talmateriale, som foreligger, og som har dannet baggrund for den måde, hvorpå vi har lavet den aftale, vi har.

Jeg finder derfor grund til at gøre opmærksom på, at ved finansieringen af det nye byggeri har man anvendt et udgangspunkt, som siger, det drejer sig om en bolig på 80 m² i hovedstadsområdet, og som i anlægsudgifter koster 173.000 kr. Den nu gældende årlige leje, altså under den nuværende rentesikringsordning, andrager det første år 14.280 kr.; ved den indeksregulerede finansiering med en ydelse på 4 pct. — og det synes jeg bør understreges: med en ydelse på 4 pct., som svarer til en rente på 2,525 pct. — andrager lejen det første år 10.520 kr., hvilket betyder en lejenedsættelse på 3.760 kr. Det er betydelig mere end det, tv-a opgav i aftes, og jeg synes, det bør siges for fuldstændighedens skyld.

Men jeg vil også føje til, at efter 10 års forløb ville den rentesikrede leje, altså den, vi kender for nærværende, andrage 25.720 kr. om året, mens den nye indeksfinansierede leje ville andrage 19.225 kr., altså en forskel på ca. 6.500 kr.

Jeg synes nok, det er rigtigt, at man får disse tal hægtet på i deres rette sammenhæng, for sådan som det er skitseret for nærværende, altså således som beregningerne foreligger, er sandheden den, at på lang sigt — og lang sigt tillader jeg mig at kalde 20 år — sker der en afgørende nedsættelse af lejen i hele huslejeperioden over denne 20-årige periode.

Det skal sammenholdes med, at hvis man tager denne husleje på baggrund af den boligstørrelse, der her er tale om, og sætter den i forhold til den arbejdsindkomst, som man har beregnet, nemlig en ufaglært arbejders indkomst i hovedstadsområdet, så viser det sig, at hans huslejerelationstal det første år med den nye finansiering vil være 15,4 pct.,